

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.1974).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια γ', ἃ καὶ δευτεροῦμεν.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου
προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

σανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλη νης την καρ δι ανμους λογουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα ασεις εν α μαρ τι

ι αις

Συν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι κρι

ται αυτων

Aκου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χοςγης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτωνπα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μου ^Δ_{δλ} ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου ^π₉

Φ υ λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_{δλ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_{δλ} ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π_9

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δ_2 του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου π_9

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι π_9

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι π_9 Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π ₉

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ ₂ εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ₉

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράφας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πλήκτρον τὴν γλώτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ...

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη ...

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον υι ο ο οντης βρο ον της τον θε με λι ον
τω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη

γο οντης θε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη ρυ

υ κα πρω ω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους δο

γμα α των Θε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον η

γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ θε ε

νον με ρο πω ων γε ε ε νος κα τα χρε ο ο ο

ος ευ φη η μη η η σω ω ω μεν ου τος γα αρ α

α λη η η κτον ε ε χων το Θει ον ε ε εν ε α αυ

τω το Εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο ο ο γου

αυ θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα Α α χω ω ω

ρι ι ι ι στον και το ι στον με ε ε τα τα αυ

τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι α ας δει

κνυ υ ων η η μι ι ιν δι α αυ του την ορ θο

δο ξι αν της α γι α α ας Τρι ι α α α δος

δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα συ υ υν τω Πα α

τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως α λη θι ι

ι νον τον αυ τον ε δει ει ξεν η η μι ι ιν

ω θαυ μα τος εκ στα τι κου και πρα γμα τος σο ο φι

στι ι κου ο τι πλη η ρησ ων τη η ης α γα α

πης πλη ρης γε γο νε και της θε ε ο ο ο λο ο

γι ι ι ας δο ο ξη και τι ι μη η η και

πι ι στει θε με θλος υ υ πα α αρ χων της α

κραι φνου ου ου ους η μω ων πι ι ι στε ε ε ε ως

δι ης τυ χοι μεν των αι ω νι ι ων α α α α α

γα α θω ω ω ω ω ω ω ω ω εν τη

η με ρα της κρι ι ι σε ε ε ε ε ως

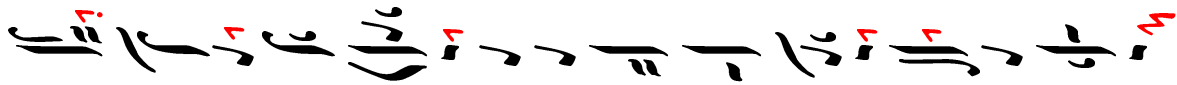

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

(διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου ἑβδομάδος)

Ἦχος ΠάϠ

Κ^{Πα} αὶ νῦ νῦ νῦν καὶ αὶ α α εὶ καὶ εἰς
τῶ ς ς ς αὶ αὶ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Τ^{Πα} ἰς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθε
νε τῆς μὴ α νῦ ν μνησεῖ εἰ σου τὸν ἀλοο
ο χε εὐ τὸν τοοοοκὸν ο γὰρ ἀχρονωσεκ
Πατρος ἐκλαμψας γίος μονογενης ο
αυτος ἐκ σου ουτης α α ἀγνη η ης προο η ηλθεν
α φρα α α στως σαρκω ω ω θεις φυσει θεε
ε ο ο ος υπααρχων και φυσει γενο
ο με ε νος ἀανθρωωωπος διιηηηη
μας οὐκ εἰς δυααδααπροσωωωπωντε
μνο ο με ε ε ε νος ἀλλεν δυααδιιφυ
υ σε εων ἀσυγχυυτως γνωωωριζοο

 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η

 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω

 ω ω ω

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τε ϛ ε πι τη η η η ν

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ε ϛ φω ω ω ϛ ε σπε ρι ι νο ον

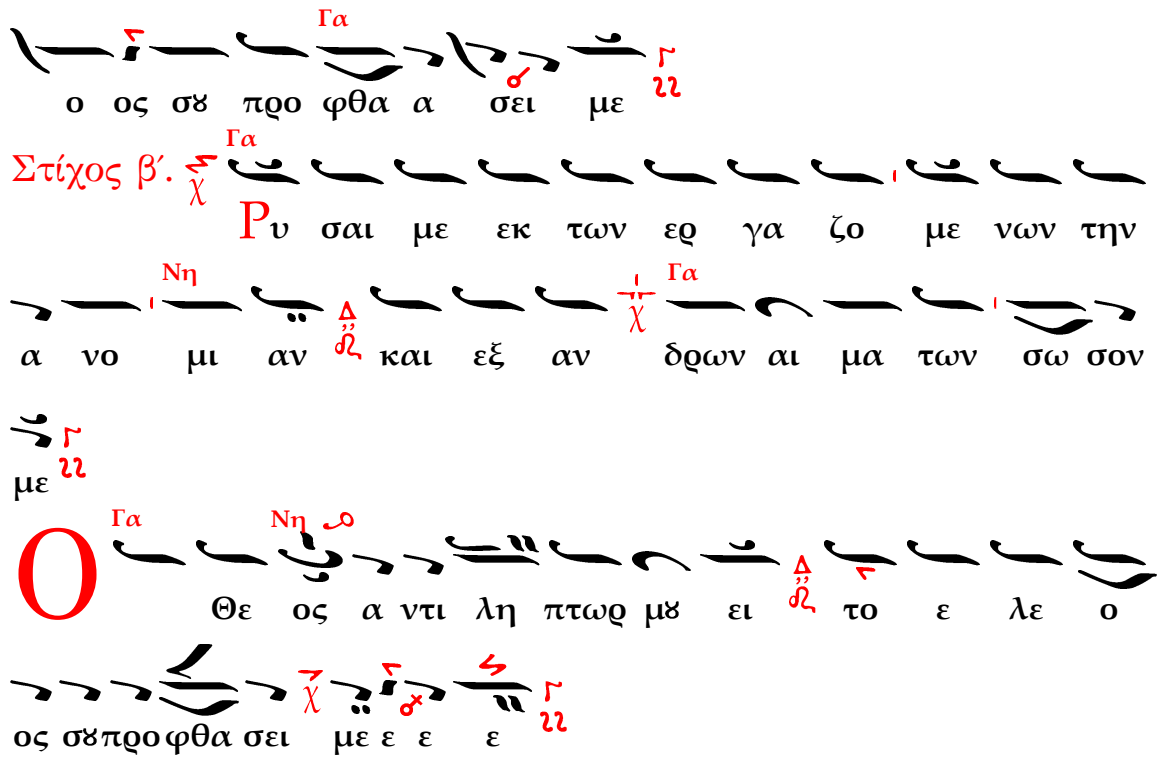
υ υ μνδ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με ^Γ
 Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ε ο Θε
^{Νη} ^Δ ος και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ
 τρω σαι αι με ^Μ
Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ το ε λε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 21-24, γ' 1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῶρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ΄ 11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ΄ 20-21, ε΄ 1-5).

Ἀγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π^{Πα} ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ τῆ τι μι ς

σὺ στο μα α τος α νε ε βλη σα αν Α πο ο ο
 στο ο ο ο λε ⁹ εξ ων η Εκ κλη σι α α τῶ Θε ε
 ς αρ δε ε ευ ο ο με ε ε νη ⁹ προ σκυ
 νει ο ορ θο ο δο ο ξως ²² Τρι α δα ο ο μο
 ς ς ς σι ι ι ι ον ⁹ ην και νυν αι τη η σαι Ι
 ω αν νη Θε ο ο λο ο ο ο ο γε ⁹ στη ρι χθη
 ναι και σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
 μων ⁹

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τ^{Πα} ο φυ τον της α γνει ει ει ας το μυ ρον της ε ε
 ε ευ ω ω δι ι ι ας ⁹ πα α α α λιν α νε
Μ^{Πα} ε τει ει λεν η η μιν ⁹ εις την πα ρθ σα αν ε ο ορ
 την βο η σαι προ ο ο ος α α α αυ τον ⁹ ο α να
 πε σων ε πι το στη θος το Δε ε σπο τι ι κον ⁹ και
 ε πομ βρη σας τω κο σμω ω το ον λο ο γον Ι ω αν
 νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ⁹ ο την Παρ

θε νον φυ λα ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μαι αι τησαι
η η μιν πα ρα Χρι στῶ το με ε γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος

Μ^{Πα} α θη τα τῶ Σω τη η η ρος παρ θε νε και Θε
Μ^{Πα} ο ο λο ο ο ο ο γε σοι ως παρ θε ε ε νω ω

την Παρ θε νον και Θε ο το κον πα ρε θε ε το Χρι

στος ο ο Θε ε ος σταυ ρῶ με ε ε ε νος και ταυτην

ε φυ λα α ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μαι δι ο

πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

Ω^{Πα} ς των α πορ ρη των μυστη η ρι ι ι ω ων αυ

το ο ο ο ο πτης ε κε ε κρα γε ες βο ο ο

ων τον προ αι ω νι ον Λο ο ο γον εν αρ χη υ παρ

χει εν προς Θε ε ον και αυ τον ει ει ει ναι Θε ε ον

Ι ω αν νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ε πι

στη θι ε Χρι στῶ και φι λε γνη σι ι ε και της Τρι α α

^M δος το ο η η η η η η η δυ σμα ^{Πα} Ε φε σθ
 και της Πα α τμς το στηριγ μα το α σειει στον η μων δε
 ε βο η η η η θει ει ει ει α ⁹ πρε σβεν ε Θε ο
^{Δι} λο ο γε ε ε ε πα αμμα κα α α ρι ι ι στε ε ⁹
^{Πα} εκ δυσ σε βων ε εχθρων ^Δ αι σθη των και αι νο η η
 των ⁹ λυ τρω θη η η η ναι λα α ον ²² τον την μνη
 μην σθ α ει ε εκ τε λθ ⁸ εν τα α πι ι ι
 στως ⁹

Θεοφάνους.

Ἦχος ^{Δι} - θ

^{Δι} **T** ηντων Α πο στολων α α α κρο τη η τα της θε
 ο λο γι ι ι ι ας την σα αλ πι ι ι ι γγα ⁸
 τον πνευ μα τι κο ο ον ⁸ ρα τη η γο ο ον ^Δ τον την
 οι κθ με ε νην Θε ω καθυ πο τα α α ξαν τα ^Δ
 δευ τε οι πι στοι μα κα ρι ι ι ι ι σω ω ω
 ω μεν ^Δ Ι ω α αν νη ην τον α οι οι οι δι ι ι ι

μον ^θ ε εκ γης με ^θ θι ι στα με ε νον ^{Νη} και γης δε α α
 α φι στα α με ε ε ε νον ^{Δι} αλ λα α ζω ων τα
 και με ε ε νον τα ^{Νη} την φο βε ραν τσ Δε σπο τσ δευ
 τε ε ραν ε ε λε ε ευ σιν ^{Δι} ην α κα τα κρι
 τωσ υ παν τη σαι η η μα ας αι τη η σαι ^Δ φι λε μν στι
 κε Χρι στσ δ δ δ ε πι στη η θι ι ι ι ε ^θ
 τσ εκ πο ο θσ εκ τε λων τας την μνη η η
 μνη η ην σσ ^Δ

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A ^{Βδ} να πε σων εν τω στη θει τσ Δι δα σκα α α λσ
 Χρι ι στσ ^Δ εν τω δει ει πνω Κυ υ ρι ι ι δ ^θ η
 γα πη με νε ^{Πα} Μα α θη η η τα ^π ε κει ει ει θεν
M ε ε ε ε γνω ωσ τα ^{Πα} Α α αρ ρη η η η τα ^{Βδ} και
 την δ ρα νι ι ο ον πα α α σιν ε βρο ον τη η
 η σα ας φω ω ω νην ^{Βδ} εν αρ χη Ην ο ο ο Λο

ο ο γος και ο Λο γος η η ην προς τον Θε ε ε
 ον και Θε ο ο ος η ην ο ο ο Λο ο ο ο
 γος το φως το α α λη θι ι νον το φω τι ι ι
 ζον παν τα α Ανθρωω πο ον εις τον κο σμον ερ
 χο ο ο με ε ε ε νον Χρι στο ο ος ο Θε ε
 ος και Σω τη η η η των ψυ υ χων η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα φ

Ο συν Πα τρι και αι αι Πνευμα α τι δο ξο λο
 γος μενος Υι ο ος ε εν υ υ ψι ι ι σοις υ πο των
 Χε ρα ς βιμ τον πρω το πλασον α να πλα α α α
 σαι βι ς ς λο με ε νο ος ο λον ε αυ τον ε
 κε νω ω σεν α φρα στωως ε εν μη τρα α σα Θε
 ο το κε πα νυ υ υμ νη η η η τε και εκ
 σα α να τει ει ει λας ε φω τι σε παν τα τον κο ο σμο ο
 ον Θε ο ο ο τη η η η τι ρυ σα με νο ο

ος ει ει δω λο μα νι ι ι ι ας και εν ε αυ
 τω θε ω σας ει εις ς ρα α νης συν α νη γα α γε
 Πα το αν θρω ω ω πι ι ι ι νον Χρι στο ο
 ος ο Θε ε ος και Σω τη η η ηρ των ψυ χω ων
 η η μω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ς

Τον τς Υ ψι ι στς Γι ον θε ο λο γη η σας
 Πα τρι συν α ι δι ον και ο ο μο ς σι ον φως εκ
 φω τος α πα ραλ λα κτον και χα ρα κτη ρα της υ πο
 στα α σε ως τς ς γεν νη το ρος α χρο νως εκ λαμ
 φαν τα και α πα θως εξ αυ τς Δη μι ργ ον τε και
 Κυ ρι ον παν των αι ω νων Η γα πη με νε συ α α
 νε κη ρυ ξας τς τον τω κο σμω τον ε ξα γον τα
 φως εκ σκο τς Χρι ζον τον Θε ον η μων ον ι κε
 τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν και εις τα

περατατης οι κς με ε νης τα ρη μα τα αυτων

T ς Πα ρα κλη η τς το φως εισ δε δεγ με ε νος

ω και φω τι ζο με νος ε θε ε ο λο γη σας εκ τς

Πα τρος προ ερ χο με νον δι α Υι ς δε τη αν θρω

πο ο τη τι φα α νε ρς με νον ο μο τι μον συν

θρονον και ο ο μο ς σι ον ον τω Πα τρι τω α ναρ

χω τε και θει ω λο γω Η γα πη με νε πα σιν ε

κη ρυ ξας ο θεν εν υ μνοις σε γε ραι ρο μεν ως

της πι στε ως θει ον θε με λι ον ην α σα λευ

τον τη η η ρει ταις προς Κυ ρι ον προ σβει αις σς

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποι η σιν δε χει ρων

αυ τς α να γγε λει το ο στε ρε ω μα

T ης υ ψη λη ης ε πι βασ θε ο λο γι ι ας

ε μυ η θης α ρη τα Θε ς ς μυ στη ρι α μι αν

8 ^{Πα} ^{Β8}
 σι αν Θε ο τη τος και βα σι λει αν και μι αν
 δο ο ξαν και κυ υ ρι ο τη τα τρι σιν υ πο στα σε
 σι δι αι ρα με νη ναυτην 8 σι ω δως α δι αι
^{Πα} ^{Β8}
 ρε τον και ε ν8 με νην εν α συ γ χη τω θει α α ε
^{Πα} ^{Β8}
 νο τη τι 8 τω δο ξα ζων α νε κη ρυ ξας Θε
 ο λο γε Τρι α δα Α χω ρι στον ην ι κε τευ
^{Β8}
 ε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πά

^{Πα}
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα}
 Α πο στο ο λε Χρι ι στου ευ αγ γε λι στα
 α α Θε ε ο λο ο ο ο γε των α πορ ρη η
^{Δι} ^{Πα}
 των μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο
 φιας τα α πορ ρη τα η μιν ε βρο ον τη η η σας
 δο ογ μα α α τα το Εν αρ χη Η ηντρα α

νω ω σας τοι οϊς πι ι στοϊς και το Ουκ η ην α
πο βα α λων των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε
κρη ς ς σω τους λο ο ο ο γους ε πι στη η θι
ο ος φα α νεις και φι λος η η γα α α πη η
με ε ε νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο
φω νο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος και Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο πτης
παρ ρη σι αν ε χων προς θε ε ον εκ τε νως ι
κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ περ των ψυ χω ω
ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τη ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Οποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ

της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω
 ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
 ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
 γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
 στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι
 ι ι α τω ων ψυχω ω ων η η η η μω ω ω ω
 ων

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσ φρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

 Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

 μω ω ων

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετά τὰ ἀπολυτικά,
ἐάν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *